

ת"פ 8461/02/14 - מדינת ישראל נגד א' צ'

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 8461-02-14 מדינת ישראל נ' צ'(עציר)
בפני כב' השופט ערן קוטון
מאשימה מדינת ישראל
נגד א' צ'
נאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע העבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן.

האישום

2. על פי כתב האישום המתוקן בעובדותיו הודה, בתאריך 29.1.14 סמוך לשעה 00:01 התקבל דיווח במוקד המשטרה לפיו רכבים חונים ברחוב אלון בטירת הכרמל ומפריעים לתנועה.

אנשי משטרה (להלן: "השוטרים") הגיעו למקום בניידת משטרתית (להלן: "הניידת").

אדם שהפריע לשוטרים במילוי תפקידם עוכב על ידם, נכנס לניידת אך נמלט ממנה. השוטרים דלקו אחריו.

במעמד זה, ניצל הנאשם את העובדה שהניידת עומדת מונעת ללא השגחה ונכנס לתוכה.

הנאשם נהג בניידת ללא רשות עד למקום בו התנגשה הניידת בחומה והנאשם נטש את הניידת.

בבדיקת דמו של הנאשם נמצאה רמת האלכוהול המצביעה על היותו שיכור. הנאשם נהג בניידת ללא רישיון נהיגה וללא פוליסת ביטוח בת תוקף המכסה את נהיגתו.

כתוצאה ממעשיו נפגע הנאשם ונגרמו לו חבלות במצח ובברך. כן נגרמו נזקים לניידת אשר הוערכו בשווי של 96,598 ₪.

3. לפיכך הורשע הנאשם בעבירות של שימוש ברכב ללא רשות ונטישתו במקום אחר, נהיגה ללא רישיון, נהיגה ללא ביטוח, נהיגה בשכרות, נהיגה בקלות ראש והתנהגות הגורמת נזק לגוף ולרכוש.

תסקירי המבחן

עמוד 1

4.

לאחר הרשעתו ובהיותו במעצר, הופנה הנאשם לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר.

שירות המבחן עשה עבודתו נאמנה והגיש מספר תסקירים לתיק בית המשפט.

שירות המבחן תיאר את נסיבותיו האישיות של הנאשם אשר אין מקום לחזור עליהן נוכח חשיבות צנעת הפרט. עם זאת, יש לציין, כי הנאשם צורך אלכוהול בכמויות מופרזות, בין היתר, בשל אירועים קשים שאירעו לדבריו בעברו.

אשר לאירוע מושא האישום טען הנאשם, כי אינו זוכר אותו בהיותו שיכור ומטושטש, אם כי זכר ש"נהג בניידת משטרית והתנגש במשהו".

שירות המבחן אף עיין בחוות דעת פסיכיאטרית שהוגשה בהליך המעצר ממנה עלה כי הנאשם גילה סימנים של תסמונת פוסט טראומטית בחומרה קלה. כן אובחן כסובל מהפרעות מנטליות והתנהגותיות על רקע התמכרות לאלכוהול.

שירות המבחן התרשם מבחור צעיר החש בדידות ומתקשה להסתגל למסגרות. בשלב זה יתקשה הנאשם להתמודד עם בעיותיו וצריכת האלכוהול המוגברת במסגרת פתוחה. לפיכך הומלץ לשלב את הנאשם בקהילה סגורה.

5.

הדיון נדחה על פי המלצת שירות המבחן לצורך בחינת ההשתלבות. לשם כך הנאשם הופנה לקהילה הטיפולית 'מלכישוע' ולאחר ראיון קבלה נמסר כי הנאשם יוכל להיקלט תחילה ב'אשפוזית' ובהמשך תיבדק התאמתו להמשך טיפול בקהילה.

הדיון נדחה פעם נוספת על מנת לבחון אם הנאשם נקלט באשפוזית, אלא שבתסקיר נוסף נמסר שלמרות שהתפנה מקום ואף ניתן לקלוט את הנאשם בקהילה, הוא נסוג מכוונתו ואינו מעוניין בהליך השיקום המוצע.

במצב דברים זה לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית.

טענות הצדדים ודברי הנאשם

6.

את טיעוניהם לעונש הגישו הצדדים בכתב וצירפו פסיקה לתמיכה בטענות.

7.

המאשימה בקשה לדון את הנאשם בחומרה רבה.

המאשימה הדגישה את הערכים שנפגעו ממעשי הנאשם ואת מידת הפגיעה בהם. סבורה המאשימה כי נוכח נסיבותיו החמורות של האירוע מתחם העונש ההולם נמצא בין ארבעה-עשר חודשי מאסר בפועל לעשרים וארבעה חודשים. כן בקשה המאשימה להטיל על הנאשם מאסר על תנאי, קנס בסכום גבוה, פיצוי בגין הנזקים שנגרמו ופסילת רישיון הנהיגה בפועל ועל תנאי.

8. ב"כ הנאשם הדגיש את נסיבותיו האישיות הקשות והמורכבות של הנאשם כמשתקף מתסקיר שירות המבחן. כן ציין את הכרתו של הנאשם בחשיבות הגמילה מאלכוהול. עוד ביקש לשקול את הודאתו של הנאשם במיוחד לו ואת העובדה שבסופו של דבר הוא הנפגע היחידי מן האירוע למעט הפגיעה ברכוש. בנוסף הוזכר, כי הנאשם נעדר הרשעות קודמות ואף עברו התעבורתי אינו מכביד.

לגישת ב"כ הנאשם יש להתייחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם בקביעת מתחם העונש ההולם ולא רק בקביעת העונש בתוך המתחם. כן סבור הוא, כי ראוי לסטות מן המתחם נוכח שיקולי צדק, כמוצע במאמר שצירף לטיעונו.

ב"כ הנאשם טען שמרבית העבירות אותן ביצע הנאשם הן עבירות תעבורה. משכך, עונשו של מרשו צריך להתאים לעונשים המוטלים בגין עבירות אלו.

כן ציין כי הנאשם עצור מיום האירוע תקופה ארוכה ומשמעותית.

לגישת ב"כ הנאשם הרף העליון של מתחם העונש ההולם אמור לעמוד על מאסר בפועל לתקופה אותה ניתן לרצות בעבודת שירות. משכך ביקש להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם כמאסר בפועל, בתוספת מאסר על תנאי ופסילה.

ב"כ הנאשם לא התייחס לטיעונו לבקשת המאשימה להטיל על הנאשם גם עונשים כספיים ובפרט להורות לו לשלם פיצוי בגין הנזקים שגרם. אציין שב"כ הנאשם טען שאין מקום להורות על הפעלת מאסר מותנה, אך דומני שמדובר בטעות סופר שכן מאסר מותנה אינו תלוי ועומד בעניינו של הנאשם.

9. הנאשם בדבריו האחרונים אמר שהוא מודע לבעייתו ובכוונתו לטפל בה. כן אמר שהוא מצטער על הטעות שעשה ומבין אותה. הוא מתכוון שלא להמשיך לשתות ומתכנן לפנות ל"אנשים שמבינים".

דין והכרעה

10. בחנתי את הנתונים שבפני ושקלתי עניינו של הנאשם.

11. דומני כי לא יקום חולק על חומרת מעשי הנאשם.

הנאשם נכנס לניידת משטרתית מונעת, אשר שוטריה דלקו אחר מעוכב שנמלט ממנה, ונהג בה בעודו שיכור כלוט עד שהניידת פגעה בחומה. הנאשם נפגע וגרם נזק גדול לניידת.

הערכים שנפגעו מביצוע מעשיו הינם חשיבות השמירה על קניינו של הפרט ובמקרה זה קניינו של הציבור נוכח טיב הרכב בו נהג, וההגנה על ביטחון הציבור בכלל וביטחונם של המשתמשים בדרך בפרט. נראה כי בדרך נס הסתיים האירוע כפי שהסתיים ונמנעה פגיעה בחפים מכל חטא, פגיעה שעלולה היתה להיות קטלנית.

הנאשם נהג בניידת ללא רישיון וביטוח בהיותו שיכור ומבלי שנקט אמצעי זהירות מינימאליים. את האירוע על

פרטיו אף לא זכר הנאשם במפורש שכן היה שתוי.

כתב האישום אומנם לא ייחס לנאשם עבירה לפי סעיף 108(ב) לחוק העונשין או לפי סעיף 288א(1) לאותו חוק. עם זאת, אין להתעלם מהחומרה הטמונה בכך שהעבירות בוצעו כלפי ובאמצעות נידת משטרתית. פעילות זו כרוכה גם בפגיעה בחשיבות שלא לומר הכרחיות השירותים הציבוריים, כדוגמת המשטרה, לעצם קיומה של מדינת חוק, לשלום אזרחיה ולביטחונם. פגיעה בערכים אלה מעמידה בסיכון את הציבור כולו, פוגמת באפשרותו ליהנות מן השירות הציבורי ומשבשת את פעולות השיטור.

12. מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא אפוא גבוהה מאוד.

13. מידת האשם אף היא לא מבוטלת שכן ברי, נוכח האמור בתסקיר, כי הנאשם הביא את מצב שכרותו על עצמו.

14. אשר למדיניות הענישה הנהוגה זו משתרעת על קשת רחבה מאוד, גם אם מרבית העבירות שביצע הנאשם הן עבירות תעבורה. עבירות תעבורה לא פעם מעמידות את הציבור בסיכון ממשי ואף קיצוני וכך לדידי קרה גם במקרה דנן.

הפסיקה שהציגה המאשימה אינה משקפת מקרים כמו זה הנדון. יתירה מכך, המאשימה הביאה מדבריו של בית המשפט העליון ברע"פ 10898/03 **סולימאני נ' מדינת ישראל** (25.3.04) בו נדון מקרה חמור אשר בגינו נדונו שני המבקשים שם לתשעה חודשי מאסר בפועל, אם כי לא נהגו בשכרות.

מנגד, ב"כ הנאשם הפנה אל מאמר המתייחס לסטייה ממתחם העונש ההולם משיקולי צדק.

איני סבור כי נסיבותיו האישיות של הנאשם אמורות להישקל בעת קביעת המתחם ואף לא מצאתי כי יש לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי צדק.

עם זה, מקובלת עלי טענת ב"כ הנאשם לפיה למרות מספר העבירות בהן כשל הנאשם עסקין באירוע אחד אשר יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד בגינו.

15. מקרה דומה בנסיבותיו הובא לפני בית המשפט העליון בגדרי רע"פ 7002/13 **פסקוב נ' מדינת ישראל** (8.12.13). באותו מקרה אישר בית המשפט העליון עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי ופסילת רישיון הנהיגה למשך שנתיים. המקרה הנוכחי חמור מזה שנדון באותו עניין שכן בדוננו אף השתמש הנאשם ברכב ללא רשות.

16. לאחר ששקלתי את הנתונים הצריכים לעניין, סבורני, כי מתחם העונש ההולם נמצא בתווך שבין שמונה חודשי מאסר בפועל לשמונה-עשר חודשי מאסר בפועל.

17. לענין קביעת העונש המתאים לנאשם, נתתי משקל נכבד ביותר להודאתו של הנאשם בכל המיוחס לו בהזדמנות הראשונה שנקרתה לפתחו. זאת למרות שלדבריו לא זכר את מרבית פרטי ההתרחשות עקב שכרותו.

הודאתו חסכה זמן שיפוטי יקר ואת עדותם של כל עדי התביעה (31 במספר).

בהודאתו ניתן אף לראות חרטה תוך הפנמה של איסורי החוק. הנאשם גם הביע חרטה על מעשיו בבית המשפט.

18. נתון נוסף אשר יש לשקול לקולא הוא העובדה שהנאשם נעדר הרשעות אזרחיות קודמות. תסקיר שירות המבחן תיאר עונשים שניתנו לנאשם במהלך שירותו הצבאי. כן תיאר התסקיר אירוע בו היה הנאשם לטענתו מעורב, אירוע שהגביר את תלותו באלכוהול. עם זאת, בטרם האירוע הנוכחי לא נרשמו לחובת הנאשם הרשעות ואף עברו התעבורתי אינו מכביד על פי האמור בתסקיר המבחן. המאשימה אף לא מצאה לנכון להציג את גיליון הרשעות התעבורה.

19. בהקשר לעונש הראוי בתוך מתחם העונש ההולם, קשה ביותר להתעלם מתלותו של הנאשם באלכוהול. הנאשם ביצע את האמור בכתב האישום בהיותו שתוי.

בית המשפט הפנה את הנאשם לשירות המבחן והנאשם אף התחייב יותר מפעם אחת לשתף פעולה עם הליך טיפולי שיוצע לו. למרות נכונותו הראשונית, לסופו של יום, לא הסכים הנאשם להשתלב במסגרת סגורה אשר היא ככל הנראה המתאימה לו ביותר ואף עשויה להוות עבורו "קרש הצלה". בנסיבות אלה, הגם שהנאשם טען, כי יעשה בכוחות עצמו לפתור את בעייתו, לא ניתן לתת לדברים אלו משקל רב. איני סבור כי בידי הנאשם כוחות מספיקים על מנת להתגייס להליך טיפולי בסביבת מגוריו. משכך עלול הנאשם לשוב ולסכן את ביטחון הציבור כפי שעשה במקרה הנוכחי. יש להגביל את נהיגתו של הנאשם לכל הפחות לשנתיים ימים על פי דין, אך בהיותו שיכור מי לידינו יתקע כי לא ישוב ויעלה על רכבים וינהג בהם כפי שעשה במקרה דנן. פסילה מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה אינה יכולה לבדה במקרה הנוכחי להגן על הציבור מפני סכנת מעשי הנאשם. כזכור הנאשם גרם לפגיעה בגופו שלו בלבד, אך כפי שהבהרתי לעיל בדרך נס הסתיים האירוע ללא נפגעים נוספים בנפש. בית המשפט אינו יכול לאפשר ל"ניסים" להוות שיקול משיקולי הענישה.

20. ציינתי לעיל כי ב"כ הנאשם לא התייחס בטיעונו לדרישת המאשימה להורות לנאשם לשלם פיצוי בגין הנזקים שגרם. הנאשם הודה בקיומו של נזק העומד על סכום הקרוב למאה אלף ₪. החלטתי שלא להטיל על הנאשם בגזר הדין לשלם פיצוי בסכום הנ"ל. לא הוצגה בפני חוות דעת שמאי ואף לא ניתן היה להתייחס לסוגיות נוספות העולות דרך קבע בענייני נזיקין דוגמת 'אשם תורם'.

לפיכך יוטל פיצוי חלקי ואותיר סוגיה זו במלואה להליך אזרחי אשר יש להניח כי יבוא לעולם בקרוב.

אומנם פיצוי בהליך הפלילי אמור למנוע מן הנפגע לכתת רגליו בשדות המשפט האזרחי, אך בדוננו, עסקינן ברכב השייך למשטרת ישראל ונראה כי ברשותה יכולת לתבוע את הפיצוי ללא קושי רב, בפרט נוכח הודאתו של

הנאשם בהליך הנוכחי.

סוף דבר

21. לאחר ששקלתי את כלל הנתונים הן לחומרא והן לקולא, אני מטיל על הנאשם את העונש כדלקמן -

שלושה עשר (13) חודשי מאסר בפועל שמניינם מיום מעצרו 30.1.14.

עשרה (10) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום השחרור שלא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע.

שלושה (3) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום השחרור שלא יעבור את אחת מעבירות התעבורה בהן הורשע בהליך דנן.

אני פוסל את הנאשם מקבל או החזיק רישיון נהיגה למשך שנתיים מיום השחרור.

הנאשם ישלם קנס בסך ₪ 3,000 או חמישה-עשר ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בשלושה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 10.10.14 ובכל 10 בחודש שלאחריו.

אי פירעון אחד התשלומים במועד יעמיד את יתרת הקנס לפירעון מדי.

הנאשם ישלם פיצוי למשטרת ישראל אשר רכבה ניזוק בסכום של ₪ 10,000.

הסכום ישולם בחמישה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 10.1.15 ובכל 10 בחודש שלאחריו.

אי פירעון אחד התשלומים במועד יעמיד את יתרת סכום הפיצוי לפירעון מדי.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ל' אב תשע"ד, 26 אוגוסט 2014, בנוכחות ב"כ המאשימה- הגב' הוכשטדט, ב"כ הנאשם- עו"ד נדשי והנאשם אשר הובא על ידי יחידת הליווי.